

rådet i disse år. Som der vel også har været det op igennem 1980'erne, er der megen diskussion om selvdømme og om det, at man inden for faglige ekspertområder trænger til at få folk udefra til at deltage i vurderingerne af det, der sker.

Vi synes, at en af de meget vigtige ting i denne sammenhæng netop er at få en kvalificeret, grundig debat og også meget gerne derefter en beslutning om at åbne Retslægerådet, så vi også får andre ekspertgrupper og også ikkeekspertgrupper ind.

Der har været peget på, at det ville være klogt at få en jurist – ellers er der nogle, der siger, at juristerne i disse år ikke er særlig velanskrevne forskellige steder – med ind at deltage i arbejdet om det her, så der bliver fulgt nogle procedurer og nogle måder at behandle sagerne på, som meget gerne må inspireres af det, man har andre steder. Uden at vi egentlig skal sige »som i retsplejen«, så dog alligevel noget i den retning.

Det samme kunne man ønske, for så vidt angår behandlingsformen. En stor del af behandlingen – vist endda den hele – foregår ad skriftlig vej, og det vil sige, at de medlemmer, der sidder i Retslægerådet, faktisk aldrig ser de mennesker, det handler om. Vi mener, at det er et meget vigtigt princip, at man i sådanne sager gør, ligesom man gør ved domstolene: hylder det, man kalder umiddelbarhedsprincippet, det vil sige, at man har direkte kontakt med de pågældende personer og danner sig et indtryk af, hvad det er for en menneskelig historie, ofte en menneskelig tragedie, der ligger bag.

Der kan være gode argumenter for at gøre det pr. skrift, men vi mener altså, at det er et af de principper, som skal ruskes grundigt og støves af og måske også ændres. Det er sådan set vores vigtigste indgang til det her.

Vi ser frem til det møde, som vi prøver at få arrangeret i begyndelsen af januar, det møde eller det besøg, som Retsudvalget skal aflægge i Retslægerådet, og vil så i lyset af det arbejde videre med dette forslag.

Jeg kan ikke stå her nu og sige ja til SF's forslag, men jeg synes, at SF skal hæfte sig ved de mange positive tilkendegivelser, som er kommet både fra justitsministeren, fra Socialdemokratiets ordfører, fra Venstre og vel egentlig også fra Det Konservative Folkeparti, uden at nogen af os dog har kunnet sige ja og amen til hele indholdet af SF's forslag.

Tom Behnke (FP):

Retslægerådet er en overordentlig vigtig og betydningsfuld instans. Vi har set indtil flere tilfælde, hvor Retslægerådets afgørelser er blevet lagt næsten ukritisk til grund for de afgørelser, der så efterfølgende er blevet truffet ved domstolene. Derfor er det utrolig vigtigt, at retssikkerheden er på plads, når vi taler om Retslægerådet.

Det er også vigtigt, at der er en balance mellem uafhængighed og faglighed; uafhængighed på den måde, at det jo helst skal være nogle uvildige afgørelser, der bliver truffet, men på den anden side en faglighed, som gør, at det er nogle kvalificerede afgørelser, der bliver truffet. Det kan være ganske vanskeligt at finde denne balance mellem uafhængighed og faglighed. Jeg tror egentlig, at man, på den måde det er konstrueret i dag, men for så vidt også efter den model, som SF foreslår, rammer nogenlunde rigtigt.

SF har for at få en større grad af uafhængighed foreslået, at der i visse sager skal være lægmænd med ved bordet. Jeg ved ikke, om det er så god en idé at have lægmænd med. Vi ved alle, at Retslægerådet netop er et ekspertråd, og det, man forventer fra det, er en ekspertudtalelse. Hvorledes vil en lægmand befinde sig i det system? Vil det ikke blive som en hund i et spil kegler, én, der alligevel ikke kan være med i debatten på nogen måde?

Men vi har stor forståelse for det demokratiske synspunkt, der ligger til grund for SF's forslag, og vi vil også godt være med til at diskutere det. Det kan være, at SF bedre, end det fremgår af forslaget, kan argumentere for nødvendigheden af, at der kommer lægmænd med. I hvert fald skal det ikke være det, der skal skulle os ad.

Så er der forslaget om, at man vil flytte ressortministerium. Jeg er godt klar over, at der står noget i grundloven osv., men der står i virkeligheden også, at det er kongen, der udpeger osv., og det er vist mange år siden, der er en konge i Danmark, der har udpeget nogen, så på alle mulige måder er den lovgivning jo også ved at være forældet. Så det kunne godt være, at vi skulle prøve at tage den op til debat, men det er så en anden debat; den tager vi ikke i dag. Men i hvert fald er det, der er sagen, at uanset hvad der står og uden i øvrigt at overtræde grundloven, kan vi jo godt her i Folketinget diskutere, hvilket ministerium vi mener det skal ligge i, og vi kan også her i Folketinget uden at forbyrde os